

Jean-Marc Ndjofang (rechts) en Andrey Kalmakov beginnen aan hun partij op het internationale toernooi in Brunssum. De topper zou onbeslist eindigen.
foto Harry Heuts

Dammen, sport voor de echte liefhebber

DAMMEN
DOOR GIEL HENDRIX

In het oude Rombouts College in Brunssum is het stil. Op 1 oktober verhuist de laatste groep leerlingen naar de nieuwbouw van het Carboon College, en gaat het licht definitief uit in het pand aan de Prins Hendriklaan. Desondanks, zelfs nu de school nog gesloten is vanwege de zomervakantie, worden binnen de hersenen gepijnigd.

Negen dagen lang buigen tachtig mensen zich over de moeilijkste stellingen. Jong en oud, man en vrouw, iedereen probeert zijn tegenstander een onoplosbare puzzel op het bord te toveren. Jonge scholieren tegen volwassen kerels en echte beroepsspelers onder elkaar. Alles in het kader van het dertig-

ste internationale damtoernooi van Brunssum. Een dress-code is er duidelijk niet. De een komt binnen in korte broek en slippers, Dre Verheggen arriveert op de fiets in wielrennerskledij, de Française Florence Nicault in roze broek en trui. Jean-Marc Ndjofang drentelt rond op de speelplaats waar de spelers zich tegen twaalf uur verzamelen. Een beetje losjes, nonchalant hangen ze er rond. Niemand staat in de startblokken om klokslag 12.00 uur de eerste steen te verschuiven. Organisator Piet Kole vraagt de bonte verzameling dammers plaats te nemen achter de borden, zodat 'we vandaag eens op tijd kunnen beginnen'. Na een korte inleiding geeft hij het startsein, maar Kole moet wel nog even de dagprijs voor de vierde ronde uitreiken. Het vaasje, ge-

maakt door damcollega Juul Meesters, gaat dit keer naar Pierre Lacroix. „Omdat hij gisteren de partij zo lang heeft laten duren”, zegt Kole lachend. „De collega's en de toeschouwers waren er misschien niet zo blij mee, maar het kwam de bar-omzet wel ten goede. Het is overigens geen oproep om te proberen vandaag als laatste te blijven zitten, dit was eenmalig.”

De grap van Kole ontgaat Ndjofang. De 32-jarige speler uit Kameroen verblijft jaarlijks wel een aantal maanden in ons land, maar spreekt de taal niet. Frans en Engels wel. Hij is titelverdediger in Brunssum en heeft vandaag de belangrijke partij tegen medekoploper Andrey Kalmakov, de Rus die voor De Vaste Zet uit Geleen competitie speelt, op de agen-

da staan. Zenuwachtig is Ndjofang niet, hij neemt alle tijd om een praatje te maken. „Ik verblijf afwisselend in Nederland (Krommenie) en Kameroen. Als het hier winter wordt, ben ik weg”, zegt hij met een grote grijns. „Het is voor een dammer vooral belangrijk ervoor te zorgen dat zijn hoofd leeg is als hij aan een nieuwe partij begint en dat hij lekker in zijn vel zit. Als je verloren hebt, moet je dat zo snel mogelijk van je af zetten. Niet te lang stil staan bij eventuele fouten, maar vooruit kijken naar de volgende tegenstander, de volgende partij. Een borrel wil nog wel eens helpen. Nee, niet teveel natuurlijk want dat heeft weer een averechts effect.” Op zijn tiende maakte hij kennis met de damsport in zijn land. Hij ging met zijn vader

mee. Die damde ook. „Dammen is in Kameroen een sociaal gebeuren. Kijk, voetballen doe je met leeftijdgenoten onder elkaar, maar bij het dammen zitten oud en jong bij en tegenover elkaar. Tijdens de wedstrijden kun je met elkaar praten, over politiek, sport of iets anders en tegelijkertijd iets drinken. Het is vooral gezelligheid en dat vinden wij in ons land belangrijk. Daarom telt ons land zoveel dammers”, zegt de man die in de afgelopen drie jaar twee keer (2004 en 2006) het toernooi won en een keer tweede werd. Rijk is hij daarvan overigens niet geworden, want de winnaar gaat zaterdag met welgeteld 500 euro naar huis. Je moet dus wel een echte liefhebber zijn om tien dagen bij een gastgezin te gaan wonen om een paar potjes te kunnen dammen.